

یا هم که در دست
حق است

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

خدیجه و شاد و پسر مدو اما ابد لا منقطعوا امر الله علم را که عالم عالم
و علم شاد و غایت خالصه اوست و عالم ایجا را که در دست علم
قدیم او چون الفاظ و اعراب و لغات در سپاهی و اوست
و مندرج بود بقا اوست بدست قدرت خود و بر همه تفصیل
علیه ترقیم یافته جلوه ظهور بخشید و بندگان خاص خود را که اینها
مرسلین علم الصلوة والسلام و اولیاد اکر ام و مشایخ عظام اند

رضی اللہ عنہم اجمعین علم شریعت و طریقت و حقیقت و معرفت عظامه
بمرتب علم یقین و عین یقین و حق یقین ریش و تیاج و لغز و منافی نوم
بر سر او شان بناده بر او زکعت ملک مقتدر جلوس داده فرمان کام روانی
روحمان باو شان کرامت فرموده است خالق حله عالم بی خلل
داره ای پاک است از جملة علل اوست صانع کل شیئی بی سیم اوست برابری
با بود علم او بر پیشتر پس زمین انداخته او به بالاد آسمان افراخته او
خالق ظلمت و انوار را او به بخش جان همه جاندار را اوست عالم و فر عالم
اوست برابری از مغنه علم اوست از بی لوشن استداد اوست ابدی
آخر شش استیسا اوست سلطان بر چه خواهد او کند بی نور او در
شه او کند اوست خالق خلق از کتم عدم اوست شاهی ماکمل قدم
اوست خالق جمله مخلوق را اوست از حق جمله موزوق را
اوست بخشنده گناهی عاصیان او به راع او ذر را گمان نه اول

بهو الآخر هو الظاهر هو الباطن وهو على كل شيء قدير و صلوة ذاك السيد عليه دايما
 سرمد بدالی بقا و السلام علی محمد محمد باعث دنیا و دین است محمد حجت
 العالمین است محمد پادشاهی برو و عالم محمد بانی مباد عالم محمد منظر در است
 الهی است محمد اسرار الهی است محمد نور ذات حق عالم است
 حیات کلاهی کریم است محمد پیوستای مرسلین است امام امین و منیر است
 محمد صدوق و ایمان مسلمان است محمد غوث شفیع المظلومین است محمد کاشف
 ظلمات کونین محمد انصاف کس و این محمد ذات او کرم متین است
 محمد خادمشین روح الامین است محمد مالک دنیا و دین است محمد همراه
 یقین است محمد عیسی بن مریم است محمد کلام عالم را کفیل است محمد
 شافی امراض بانک محمد گمراهن را هدایت سالک محمد اول و آخر بر آمد
 محمد باطن و ظاهر بر آمد محمد صفت او ذکر آید بر بر پاشش نه انوار کائنات محمد پیر

لا مکان هست بقدر حق مکان نیست این نشان است سبحان الله ذی جلال
ذات محمدی که اگر انبیا و پیغمبر و وحدت بمجموعه کثرت پائی نه نهادی بر دو عالم دنیا
و عقبا است در کتم عدم لباس می بیک کوهان از کار خانه کن فیکون بر
پوشیدی و نقاب با وجود از روی کوهین از رای بود خود و اگر چه حال روی خود را
بنوه گریخت سبحان الله ذی جلال ذات پاک محمدی که معشوق و محبوب ابدی و مطلق
اصیحق شده در عالم کائنات نقد عیار کامل عمر مبارک خود را در محبت و صفا
عاشقانه و بندگی و عبودیت بنگاه جناب سرالقدس و مقام بجز و انجاء تمام بزرگان
فان خود پادروی و گنج یار محمد المخلق محمد اضرع کرده نعمت عظمی رضامند
و خوشنودی ذات پاک حق سبحانه نفا حاصل نموده رسول صادق عین
الکمال صلاوة ابدی علیه السالوات رسول صفتی محی العظام صلاوة البقیه
بالله و اتم و علی جمیع الانبیاء و المرسلین و علی اله و الصحابه الکریم

صدیق اکبر و ملاطاف و دلدادہ متین ریحتم مصطفیٰ اور دایمان بالحق و

باز اندر کار گشته یاران خیر البشر از آن شده مقبول نزد خالق جن و بشر
بعد از آن آورد ایمان عمر عادل بر رسول گشت اندر بارگاه خالق عالم قبول

مثل ابرو گر نیامد چک در عدل وجود سعادت دارین را از فضل حق با نور بود
بدره عثمان ذی النورین ذی شرم و حیا لغت ایمان و قرص سید حق

جامع القرآن اہل علم و کرم بکراں محمد مصطفیٰ و لطف حق ربی عمان
 علی جاری مرتضیٰ شاه دلدل سوار ربو در جهان ظلمت کفر باد و انفقار گفت
 پیغمبر لطف و کرم خود در باب من مدینه علم شمس علی ابواب و جمع اصحاب و
 بیتہ و عشرتہ و عشرتہ و اصحابہ و علی سیدنا و مولینا و ابدنا حضرت محمد سلیم علم

الحجۃ الجائیدہ و عباد اللہ الصالحین رضوان اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
بعدہ ترات القدام و کمترین خاک را خادمان با نگاه عرش اشتباه و خیال

سیادت و نجابت پناه شرافت و نقابت و سگایه حفاقیق و معارف انکساره
 سید من و انجمن البرکات من الکلمات معدن الحشام صدر الفضل
 منظر الکرامات و تصرفات کائنات دقایق باطنیه و مکنونیه و حلال مشکلات ظاهریه
 و علوم کیمیه بحر موج تجلیات ربانیه و نه زخار امر اخفایه و الویه مسیه عالم انوار
 و بکون و غوامس بحر جبروت و لاموت عالم شریعت و مادی را بکون
 و مدرس علم حقیقت و محلل عقاید معرفت ذوالمراتب علم البقین و عن البقین
 و حق البقین قوه المحققین اهل یقین زبده الواصلین مشیو امی کرده ضامن
 سر حلقه زمره عاشقین سر دفتر علما و را سخا من بر زبده علما و مجتهدین و مرکز فاضل
 متین شمع محفل اولیاء کرام و جراح مجلس شایسته عظام بر زبده اصفا و اتقیا
 سیر و غستان لغز منش و مکیده منش افسانای چشمتیه و شایان
 قادر بر کرم الاخلاق و عجم الاشفاق صاحب الوری و توکل و قناعت و صدق و صبر

و غرم و یقین و تسلیم و رضائی و ایثار و رضاقت نور چشم مصطفی جگر کون و زلف
 شمس الفصحی بده العجی نور الهدی نور الهدی نور الهدی خیر الله خیر الله خیر الله
 محبوب الله و سید الله الی الله تعالی الله تعالی الله قبله کونین کونین کونین شفیع المظلومین
 ناصر المظلومین و الدین و سید العاجران برارنده ملاقات مستمندین کلمه و ایضا
 و غمزد، غمزه کان هر دو جهان در یحیة متین دین و ایمان سرچشمه الملت
 مرشد کما ینکسر الکمال و کما ینکسر الکاه و لقطب القطب قطب دوران غوث الزمان
 مقبول بارگاه صمدیت محبوب درگاه هدایت ذوالوصاف اسرار کاشف المبین شیخ و الدار
 حضرت سرور سکر شیخ علم الله الحشیج الجانی نور ربی الله تعالی علیه فقیر غفر ربی
 عبید بن جعفر الفارسی حبیب القدری منوطن قریه رسول پور از معروف گیلان سلک
 که زادت مقدس معیا حضرت مولای مرشد بزرگوار شیخ علی الله تعالی علیه ظاهر شد
 مخلوقات و بر طبق حق سبحا تعالی جل جلاله و علم و لواءه کل نفس و الفقه المکرم

خبر و بستاند یک غصه ای خود را بدین طایفه برست و اینک و نوبی و فو و الام
خویش و خدایان خاص خود سروده و جو و اله و هم کل شی و رح الی اعلی ملک
دختر و سر و خاوه بخور و کنی زندگ و پاک و صفا کرده و نیت سعاد و صال
حی و کنش و شی و در بیان حسن ذات و ازل جهان و در دست مقصود
حاشا جان علی و از دست و وصل و معشوق و علی و ادبی هم گشت نه بخت و کنش
فیض الله الیک و فیما شئت و ملازم هر راجع و کس رفته یاده های سفام
به هم شرا و ملازم و او قاسم نقل کبار طبع و محال شهن
چون که رحمت و روشای ما ازین دار الفنا علم و حدت بر روزند و کنش و اضا
چون نقایع و خورشید و رویش و قلم بر زمین و آسمان است و طبع و در قناد
بود و انش و قلب و بخش و انجمن هم شمع المذنبین شد و ات او در این
روز و بخش و بد و روز و خورشید و نور و ملا شد و این شهر و طبع و بخش و کبار

بدرین

ما در این مجالش ای دریا چون کنیم زندگانی در جهان بود دریا چون کنیم
 سخت بند بران زمین و آسمان بنگون مانده ایم در راه حیرت خیز و دروگون
 بر این خصل علم از فضل آن عالمیاب موجب است شد در بارگاهش
 بهر باب ای دریا بنده خداوند شایسته بی پایان بهیم همه نشان او
 نشانیست در با جسم علم بی شکم شد رنگ گز عالمی را از نور لطافت نرم
 و سبک تر تخم نوزب خود در سینه ما بان کاشته رفت مار کباب در غم
 بگذاشته ما غلامان چون کنیم ای مردمان مولای ما بزرگواران فیض بخشش
 نعمت و لایمی ما ای از حیرت بهجوبای خشک افتاده ایم بهجوبای غم
 بسمل و در راه مانده ایم هست روی انصاف فیله حاجات ما هست
 روی ما بنای کعبه سجدات ما ای جلال پاکت آمد مقصد ایمان ما
 نای لای پاکت آمد قوت جسم و جان ما بهر حق بنا جلال روح و نور و علم و قدرت

خود یک روز در سوخته یاد کرد و سوادی هوایش بود و با منقرض
بر آن نند که آنچه مناقب حضرت پیر مسکین رضی الله تعالی عنه دیده باشند
باز در آن که کاغذ یاد داشت نام دیدان و خانواده آن و دیگر در آن از خاص عام
که تحت نظر پیر و در سوخته و انجام سخنان حالات گوناگون بود
و با حق و کشف و کرم و صانعان این کار یک محبت و عیب جانشین
هر چه تباریع و چیده اند بطاعت و خشنودت ابدی و نعمت عظمی
سیر و احاطه و در پس اسرار و حکمت و کرم و تقصیر برای با سخاوت و انوار
و نظیر قول عند الصالحین تنزل الرحمت من الرحمن و تبارع و تبارع
عقرا و برکت مولوی حاجی قدس سره ازین سوادرش یاد بسوزد رسان
از من به پیغمبر در و به بنظر چند سطور در مناقب حضرت مولانا و مرشدی
حضرت پیر و کرامت علی عنه بفضل و کرم خویش حق سبحانه تعالی و همین توهم

بزرگواران برادر شیرازان رحمت الهی از پستانش برای بالیدن
طوفان نبات بریدن گرفت مانند طوفان نبات برودارگی پرورشش یافت
بچنگل عمر رسیده زاد بخش کنج شدند الدوی التوفیق بهو عاقل قدر
گشت از جاعل بربره شدی کرد کار نور کرم خوشش باران فضل عطا
ناسود سر سبز چمنه سوه و از از کرم نو خجسته باغ دلم زان شکفته چون نوبار
بهو الداعی یکدین و زنجیر فرار که در زمین چاه پشته حضرت
سیر و سبزه رضی الله تعالی عنه کاشت در اعیان میکرد بحضور نور حضرت سید
رضی الله تعالی عنه عرض بعد سلام کرد با حضرت انجم فرمود بود که زمین بدان
قطعه را آید و آید کاشت در اعیان باید کرد و حضرت امامت مآل قطعه ای حلقه نمیکرد
چرا که آن زمین در میان مفاصل چاه و قطعه است بعد بقیع و شاد و طوطا
و چند کز عرض و ناظر و شیب و سواهی همواری با زمین آن در العطاء نمیکرد

خواستش استقامت است که در پی راه فرودان از طرف سینه و شکران و مقام
حضرت ایشان با هم شده و در آن نشیب انداخته اند که آن نشیب از زمین و قطع
برابر و هموار شود و حضرت رضی الله تعالی عنه در جوابش فرمود که منظر دریاچه
خدا تعالی توفیق خواهد داد که در آنجا باشد پس در روز فراغت حضرت رضی الله تعالی عنه
بعد از ای ناز و اقل اشراق نور و بیجا هم علم مستول شده بودند که آنرا
بخصوص غرض گنج و در آن عرض مسلم معویه مبارک است می با حضرت رضی الله تعالی عنه
و در ظاهر کرد که با حضرت در امتیاز سخت و تند و زنده بود این علوم و انصاف
برجاء فیه پیغم که از آن قطعه چاه تمام نشیب بار یک شده باشد و در آنجا
همانوقت سیر آن دیوار یک بالاصاف کرده و در آنجا که در آن قطعه
آنرا هم چنین توجه حضرت ایشان قدرت پاک حق سبحا تعالی عنه
شکر حق بجا آوردم الله ولی التوفیق و هو علی کل شیء قدير و فرزند

در بطعم ازین رو و احزاب است جهان مضم
 خدا یا ازین مرض بخشم شفا با کرم
 ایمن کین خاتم
 محمد و الله العلم یک در و موم به سات غلبه سید کردید

[illegible]

رضی الله تعالی عنهما است آن کناره از در پادیده اندر دودیه عرض کرد که یا حضرت
کناره از در برین از در پادیده است آن کناره پادیده زیر پشته مبارک است
الوقت از زمان قضا جبرمان آنحضرت رضی الله تعالی عنه برآمد سجد کرد
بای پادیده و ابراهیم و یحیی و یونس و ابراهیم سخن از زبان مبارک آنحضرت
رضی الله تعالی عنه فی القوم قال وقت ابر از در آسمان باریدن گرفت تا که
در شب گوی آن سوار از غبار بر صاف گشت و اینجهان را عالم عالمی آفتاب
لمعاذ خدایان زمین و هوا بنمود و فرشت افزای و عشرت انگیز و انبیا و اولاد
المؤمنین و هو علی کل شیء قدير و ای عبارات عصاره از در غم و مدح است از خدا
آفتاب است خود برود کن و از طفل مصطفی و آل امی پس تمام است این دل غم
با عشق و محبت و در کتب
لله البصائر و الله اعلم بالصواب و الله اعلم بالصواب فی الدارین
الحمد لله

که پیموده ساگی رسید به همراه کرده برای حصول زینت پر سعادت
 حضرت پیر و سنگبر رضی الله تعالی عنه روانه شد حالیکه بمفاصل چهارده
 پانزده و ده از ولد بر خوردار میبود که در و چون رفت حصول سعادت و مدار
 فیض آثار حضرت رضی الله تعالی عنه فرمودند بعد از سه روز ناپسار بر خوردار
 بجنایات کافران محض رضی الله تعالی عنه گذاشته خود بمقتضی
 سیام حورایه روانه گردید و بر خوردار او رفتن او و تنها آمدن بطرف خانه
 بسیار از بسیار منعکس و اندیشه شده لاجار از جناب علی حضرت خواست
 حضرت پیر و سنگبر رضی الله تعالی عنه پرسید که همراه تو کیست تا دیگر
 عرض کرد حضرت سگات میرشد ناپسار بر خوردار همراه خود آورد و بعد از آن
 در اینجا گذاشته خود بطرف سیام حورایه رفت پس حضرت پیر و سنگبر
 رضی الله تعالی عنه بر خوردار فرمود که با من در سه روز دیگر بر خوردار

در حایل القهوجیا آورده باز حضرت دست فرموده حضرت رضی الله تعالی عنده
 فرمودند که کمالی همراست بر خود را عرض کرد که بخیزد و ایستاد حضرت
 گفتی گفت فرمودند که برو و اله خدا کردیم پس خود را خلعت حضرت مطهر نظر از
 نیاز و بندگی پوشیده روانه سمت خانه خود شدند و حق که از عنایات و در افتادای و
 در پیمان بودن که رسید این یک صرح باد بود بخت رفع خطره را و اطمینان
 دل غیر نیاز منزل خود زین بیان را ندی و گفته دست میرزا عایان کوتاه
 تا بگویند بر کندی که مفاصله یک کوه یا دوا به از یک مسکن بر خود را است از آن
 عبور نمود بر کناره آن جوی استاده شد اندرین اشائی عباری است که
 چیست و بعد از آن عبار بطرف کناره دیگر آن جوی که از عبور کرده بطرف
 بر گشت و بد که طلعت جهان شایع شد نظیر حضرت رضی الله تعالی عنده
 بر کناره آب انجری در عین اخبار مانند تاب چار و جم بر آمد و بسیار اند

و این شخصیت بانی مودنی و دانشمندی لطف الهی است
مؤمن خود را دیده می حال از یک غار خود رسیده می را
برای رسیدن تو آمده بودیم حالا اگر کوهی ما را پس
بروز دار عرض کرد حضرت سلا ما اعلان را بگردانست جمع
الکلمات و البرکات حضرت ایشان جان پادشاه و سکار
کسی دیگر نیست آنچه بر می شریف در آید تهر کشیم بر
زبان طاعت نورانی آنحضرت رومی الله تعالی عما کا چون
خوشید در پرده غیب شد و الله ولی التوفیق و بر علی کل
تدریس پیران باید که وارد مرتبه کن نیکن یافته کرد و بر جا
خاست چگونگی خادم آن باشد که از جان دل و فرزند خویش
جانش او نباشد و ندانم مودت سر کون است
و این شخصیت بانی مودنی و دانشمندی لطف الهی است

بر این منزلت پروردگار می آید تا غنچه چوید بود و در
کیوتی سگونت میداشت پیش این فقیر طاهر کرد که روزی من
از قند ز کور برای در کیدی می رفتم بودم و متصل آن و بعد
بغلامم کرده یا خبری کم و پیش جوی از آب روان بود
شبی تمهیدم شدم در آخر شب بر آن غسل کردن بطرف جوی
نبرد و قند رفتن در پیش داشتیم مردم انجامع آمدند و گفتند
که هر دو طرف آبجوی بیشه سیستان و خوف شیرم است
من از آنجا که ایام جوانی بود گفته او شان بخاطر نیارده شیر
گرفته روانه شدم تا بر رسیدم بر کناره آن جوی غسل کردم
و بارچه پوشیده روانه دیدم شدم ناگاه بشیر غریبی روی
بیامد تا مکمل شیر من هر دو بار چشمم شدم بشیرم بر سر
دروست گرفتم اما بسبب تنهایی و تاریکی شب و خوف بشیر

نزد برانده اعمق فضا لیکن اندکی استقامت گرفت بهیوی و پیر حلال

شدم و رسید به پلین بمقام صله و باز زد و قدم می اندوخت و در پیر حلال

نبی راه رسید و قدم در حال جهان آرای حضرت میزد و پیر حلال

تعالی علیه عینی طلعت سبب است و چون افتاب تابان در خند

و صورت اصلی جلوه کردند و از زبان تملطف گفت و فرمودند خاطر

جمعید را از شیر خوف بکنی پنج نیست الوقت پس است خود دیدم

اثری از هموست شیر بیج و نظرم نیامد و نیز طلعت نورانی الهی

رضی الله تعالی عنه که نور علی نور و از صورت فضا برانده یک سر و پا

پوشیده در نظرم پرده زنی شد و بجا طرح و فریاد رسید که

خداوند بجا آورد و در این متن و علی کلک قدرت است ای درونم

بجویشتم و بدام و در بین و زان سبب دارم و ای پیر و دو

بجا و پس چرخ این عالم و در کس از سینه من ای مالک

مجلسی که در آن روز در آنجا بودی منتهی شکر و سپاس
روزی که من به آنجا رفتم و دیدم که شما در آنجا
تأخیر کرده و در آنجا بمانده اید گفت با حضرت من تا آنجا می روم
جناب حضرت این جنابان را که در آنجا آمده ام و عاقل و کم سن و کار نیست
میکنم و در آنجا بمانم و از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
حضرت میرد سبک و بی ادبانی است و از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
عفو کرده و طهر برکت و در آنجا بمانم و از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
با و در آنجا بمانم و از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
من گفتم که حضرت ای الله تعالی من را از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
میرد و حضرت من گفتم ای الله تعالی من را از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
آنحضرت رضی الله تعالی عنه که این من را از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم
و اگر و الله تعالی التوفیق و بهر حال من را از آنجا بگریزم و از آنجا بگریزم

مستور کعبان ای افریده عالم انس و جان چنان برکت
اندازد و علم که گود و منور و خور و امان بهشت بهر تواند العلیم
و غنی ای فقیر خیر و داد و دانی فقیر و در حضرت فضیلت و سب و شهادت
ساجی الحسین شریفین حاجی محمد شاه علیه الرحمه ساکن مدینه مدکویه سیدان
که خاصه و دو کرده از شهر جالندیر است ای فقیر برای زیارت خدمت سدا و تعالی
حضرت و سبک خود فی سدا تعالی عنه و او برای ادب و ارجمند و در تمام منفق
خدمت نمائید و زینکاس با کثرتی کم زیاده برانده بود که در اتحاد راه آن فقیر این
گفت که مرا تشنگ غلیظه است کفتم برو بیشتر فرساید و بدید و دل انفرجه
در راه چاه بخته جاری می باشد از آن چاه جویم نوشید فقیر گفت مرا طلب است
و لم یخرج یوم یقر علی که حضرت در سبک خود صاحب کمال و کمال است و طلب
و سوال هر دو معنی است و این را هم که حضرت در سبک خود صاحب کمال و کمال است

پیش رویم سخن کنان بر آن جامه سیم بهر گفتم از سالی که در خانه
 من دور گشت بگذام او گفت چه خبر من و خود که در میان نقل گذارده بودم
 جوان از درم افعال ساکن این موضع و انزوع از درم السلام و در کمال
 افعال است و نام از آن درم موضع که است یک روز بر نوع و گفت و در آن
 او در پیش کرده و نخی ملک دست گرفته پیش من او گفت که ای
 شما درم و درم گفتم که این درم برای من نیست چیست خطم انقباض
 و تیر عارضه میدارم که درم مرا فرست باز افعال گفت برای یک کمال
 ای بنوشید گفته ان افعال بجا آوردم و باقی هم درم بقدر احوال
 محظوظ و سیرده خود و روان شده چندم زده بودم که کنی مقبره
 و مقبره کائنات و کرامات حضرت پیر سکینه صلی الله علیه و آله
 و گفت چنان آوردم و درم فادای حکوم و دانستم که میر سکینه

دربار صاحب کمال است و اگر مردم عاجز و بی ستم بود ازین کار فرود
در مقام راه در آن فتنه و بی نظیر و در خطر بگذشت که اگر نه مردم
بجود و کرم و در آن کثرت شد که اتفاق خوردن از آن خانه پس
بوقت عصر جناب فیض نوامید که آنعالی حضرت پیر و سکر رضی الله
عنہ شرف سعادت قدم برین مسکن گذشتند و بعد از آن
از جناب سطلای علی مرکز غایت پیر حضرت پیر و شرف پیران
بسیار و گویند بیدان برای زیارت پیر خود رفتند و دیگر
علی اصباح عبد الکریم افغان ساکن شهر جالپور دعوت موه بدار پیر جناب
مقدس مع حضرت پیر و سکر رضی الله عنہ کردند و بوقت حاجت
از فرزند او خان محمد چیت خدای علی پیران حضرت پیر و سکر
رضی الله عنہ موه جالپور خدای خانه حاجت را پیر و شرف پیران

بخشه باید آورد و بوفت شب طبعی است بر آن که که نشانی از نظم طبعی
 بشنود بداند و از طبع خاص بند کمالی برای خود از خادمان
 بارگاه عرش استیاء برآمد ما هم باران رسید و خور و هم بعد از آن باز
 خفتن گذارده حضرت میرزا علی رضا علیه السلام در چارباغ استراحت
 نمودند و بعد از آن خدمت کبیر پیشکش گرفتیم بعد ساعتی حضرت
 رضی الله تعالی عنهما بقصر رفیع طایفه حسنیه فرمودند که ما گوشت
 شده خوردید و در گوشت برادری خاطر شما طلبیده بودیم ازین خطاب
 جان بخش غریب نواز معلوم گشت که این گوشت از خور و دینی است که در روز
 مدخل این شهر از راه باغینه بود و الدوله التوفیق و بی علی علی
 قدیر پیش من غذا از بی صدق و یقین میفرستد باید باقی
 در وقت در خدمت من تا تو دینی خدمت بشی من را صدق و یقین

که پیش از این در این عالم بود

موانع را تعلیم روزی شخصی بکتابت باک حضرت پیر و سکر علی

و خود در تمام بحال آورده طایر از ذکر بدست یکسای کثیری کم نمانده

که اینها آورده شده و اولی که در این عالم آورده شده است از اینها

نیکو است و این یک شخص دیگر گفته که من جوان مانند صحبت و کل پیر نور

بسیار بنور دیده ام امیر شاه بزرگ پیر تو همچون باشد بر طبق گفته او

روشن و خفیه در پیر من میبارم حضرت این عالم که پیر من است

حضرت رضی الله تعالی عنده است مبارک در یکا و مشکال است این

صاحبان میراث است و عاقل و دانا و در این عالم و در یک و در پیر

طریق شرق و این مورد در این عالم و در اول پیر خود در این

و پیش از این در این عالم و در یکا و در حضرت من و در این

روز دیگر حضرت عیسیٰ و مریم را به نیکو آستین چنان مقدس بیجا انحراف
پیر و سبکدوشی الله تعالی عنده باز آمد و بیانات بجا آورد و عرض نمود که حضرت عیسیٰ
الله تعالی بخت و هم خواند و این جمع الکاملات حضرت را در یک گاه سبکدوشی
دادند و توجه حضرت ایشان بسیار از این جهان بود که حضرت را از این عالم
فرستاده بودند و در عالم الله تعالی و موفق و بهر علی کل شیء قدیر
فرز و فرزند از خاکس از خانه خود و بران مبارک و از جناب پدر و مادر و همه کس
فرمان مبارک روز نشد خدمت او که رسته ماند با ادب پدر و مادر و سراندر

حق اولی مهربانی احسان مبارک و تشبیه به الله العظیم شیخ فخر و نام و مرقوم
که یک آن از این جناب فیض انوار حضرت پیر و سبکدوشی الله تعالی علیه
که در پیش آنحضرت پیر و سبکدوشی الله تعالی عنده عرض نمود که از سبکدوشی
و بهر علی استوار شد که هم بخوانم که خدمت جناب علی او سلم و طاعت و غیره

و بخت آخری سازم و بانی هر چه میخیزد که عیادت حضرت سر و سگرمی
تعالی عنه در جوابش فرمودند برو کار تو که دیگر در پیش گیر باز او عرض کرد که تو حق
اسباب گری پیش خود میگردم باز حضرت سر و سگرمی رضی الله تعالی عنه از راه
و زلفه فرمودند برو سبی و کوشش در راهش کتب گری کن چنانچه حدیث
آمده است السبی و سبی والدینهم من الله حق تعالی هر دو خوب است که هر دو
لمی خلعت حضرت از یادگاه عیش استیفاء مظهر بطراز ارم و عنایت بر
صدق و اعتقاد خود پوشیده میخیزد و رفت بود و رای بعد و صبح
اسپایز جای بدست آمد و در کار او بنده نگار خان مر حوم فوجدار و وایر طایفه
نمود و حکمت انعام منسلک گردید و بنوبه حضرت سر و سگرمی رضی الله تعالی عنه
نخاعیم سر می نمود و دولت و جویست و وسعت از و نش و حد و زنی
میرفت تا که عرض کرد که تو که بنیضت جاعلای را سر و سگرمی سر و سگرمی

کوزی خاموشم گذاشته در شهر سمرقند در سر کار نواز صدیق خان
 مردهم که فواید چکار میزند بود یک کتب کباب در پوست و قشیر میزند
 شیخ در بنار حضرت میرد سبک رضى الله تعالى عنه برده خود از زخم و جراحت
 سرور بوزن کرمی نعلی اصل ساخته بودیم بکرم و فضل خویش و بهمن و جود
 به شمع کاه و می محمد جان و دسبک از شاهان حضرت سید شکر
 رضى الله تعالى عنه این بنار میزند از شهر سمرقند جمیع اقربا
 رزق حاجت بخش دل بنار منزل حلیه عذابت و برای سکونت عظام
 جناب مقدس مع یک منزل تو یا بخت و یک یاغ بخت دیوار از شهر سمرقند میزند
 حضرت میرد کاه خفته فیض گنج میرد سبک رضى الله تعالى عنه خواهم داد و پس در
 دوزخ ایم نواب مغفور بر گشته با او اقویض منعمه حاکم مسکول انکار و امید باشد
 جمیع و متوبی بحسب حاجت بخش دل او با و فریاد و فتنی که خاطرش بحسب

دینوی و عیش حضرت عطاء و جلال طهری است و سنگین و سنگین
 مقصود هم آنست که از روی دل گوشت دست عطا ای علم و دین را
 باوخت یک مثل حلیه بخت بخت مبلغ خند زار و ریه و یک باغ برود
 دیوار بخت و در این اندر و نشانی بخت بخت بخت بخت بخت
 معونه و در بخت بخت و در خندان میوه دار بسیار و غیره بخت مبلغ
 هزار و پانصد و یک و بعد از این شمع معونه بخت بخت بخت بخت
 رضی الله تعالی عنه شرف قدم بوسیله حاصلست و در بخت بخت
 و بوسیله حافظه نظر محمد مرحوم حضرت میر و دیگر رضی الله تعالی عنه
 در شهر خندان خندان و در بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 و بخت بخت و یک مثل از بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

این مقام بانظار است که حضرت این باروم قبایل یک خود را
 و کوشش این شهر خند را بنده که این بارومند نام رنگی حصول سعادت
 خدمت سعادت و طاعت از شرف اندر شود حضرت پر و سبک بر حق
 تعالی عنده این پیچ و بس پیچ و بس و بعد از شهر فتنه این
 زنجار که بنان در پی و سبک و در پی و خلق و بنگانی و عورت و مشهور است
 بود او هم در جایت یک حضرت پر و سبک بر حق تعالی عنده فدویت و اعتقاد
 بر وجه کمال طاعت و برای حصول سعادت زیارت بر افاضت حضرت
 پر و سبک بر حق تعالی عنده اکثر اوقات بی آرد و نواب مغفولان ^{مستدرا}
 فایت عدم حصول دست هزار و پاره چیری کم زاده پایانی ^{صفحت} حصول هوا
 تعظیم او در زندان فیکر او در زندان ^{اولد} که لایق کار بار و بزی و محاسن
 رسیدنی به پیش خدمت است که سبب بانی خود را و احضار تعظیم او

چنانچه در کتب معتبره و ذوات معتبره و اولاد او از فرزند خاص گرو و نیکو
 اند و خوب و بسیار است و چنانکه حضرت پیر سکرانی از خطای آن
 انما من خود حضرت دعوت میفرماید و ما هم اگر از خدا شود ظاهر کنم آنحضرت
 یعنی آنکه گفته فرمودند که آنچه میدادیم گویا رسیدار گفت که اگر حضرت ایشان
 از روی بنده نوزنی در کمین است برای خلاصی خودی یا شیخ فتح محمد فرماید
 که بابت زندانیانی که بزرگترین است ضامن شده مرا از خود خلاص کنانند
 و از عذاب توبه داران در جهنم است او خواهیم شد اما بشیر طکر زده
 بشیر نمونر یا بشیر در عرصه پیشش ماه لایمی خوانم که حضرت پیر سکر
 رضی الله تعالی عنه فرمودند که برتر چون بعد چند روز که شیخ فتح محمد از برکن
 بابل روانه خواهد بود سعادت قدمی به خدام جناب علی صاحب السلام
 حضرت پیر سکرانی رضی الله تعالی عنه پیشش فتح محمد گفت که ای شیخ کمال بنو

میگویم باین برای احتیاط و بیاد داری خاطر قبول کنی ما را خوشی خاطر
 میبرد و بسند است بخوبی خاطر خود و حصول مطلب است و میگوید که
 وانی که هر که خود را در عهد خود گردین خویش است پس هر که
 رضی الله تعالی عنه کوفته و میگوید شیخ منوره ظاهر و شیخ فرزند
 پیر و سنگریزی الله تعالی عنه است پس خدا را خوش نعمت مالوت نزد
 صاحب مقصد و فصل کرده و میگوید پس الله فرمادنی خوابت مبلغ
 ز میباید محسوس در قدر و بوی انسان نوبت مقصد داخل کرده و میباید محسوس
 از مقصد محسوس نماید آورد و خود شیخ منوره چند روز در خانه طایفه باران
 پائل کوه به رفت و بعد غریب به بار میزد و خود که در همان شهر کوشش
 دویم مع زن و فرزند خود در سنگریزیان حضرت پیر و سنگریزی الله تعالی عنه
 مستحکم بود و در راه طلب از رضایت از میباید نوشته فرستاده و بار محمد ان

زبیدار مظلوم مظلومه کاشیده طلب ز کرده زمیندار مظلوم و چوین گفت
 اگر در این فرصت شنبایی ز حاصل سبزه نوار باد غلامی بلیغ و
 چندین مرتبه چو در قید ماندنی چنانچه بخت و کمالی حضرت پیر و شکر
 رضی الله تعالی عنه تقرر در موعود ام و بجا و عذر معصومه آسمانی
 ادای خواهم نمود با بهای طور و در دوستی کرمت جلال و سوال داد
 زرو معطل فغان پس در آمد آخر اهرام شمع مؤلفه بابر در خود از قام یافت که
 زبیدار مظلوم را در همان زندان سپرده فروختن از دیوانان توان
 بر آورده پس منتهی پس نامیده زبیدار مظلوم را بهرله خویش و زنان
 گردید چون بر گاه بود این داستان را رسیدند زبیدار و بخت را الله
 اگر رضی الله تعالی عنه حضرت پیر و شکر رضی الله تعالی عنه سلام معصومه و قدس
 بر دم پس و زبیدار و دو بایم در جلال مقدس حضرت پیر و شکر رضی الله

محفل علم در سید زین العابدین و کورثت بجای آورده و پیوسته شدند و
 مظلوم تمام حقیقت طلب و باعث آن و رفتن خویش طرف ندان یکیک
 بجناب حضرت پیر و سید رضی الله تعالی عنه شرح بتیان در آورده و حضرت
 در زبان خواست حضرت پیر و سید رضی الله تعالی عنه مجروح شدند و چون حاش
 نسبت چشم در آورده بنوعی از مظلوم فرمودند و در حق تعالی خلاص خواهد شد و
 بجای از طریق خود غیر الله کند و بعد از قبولیت بدین طریق نیاز بجای مقصد
 حضرت پیر و سید رضی الله تعالی عنه سپرده بود و او در سبک مردان حاصل
 مشایخ شده و به صاحب علوم عربی و اصول و فقه و اصول و سبک بنده عالمی قدس
 و جلالت کندی سزاوارتی یافت و نامش با خوش معتمدان و مختار عام کار
 بار و کماله عرش استخوان حضرت پیر و سید رضی الله تعالی عنه اند فرمودند
 که ای خان طایفه خرد و اسباب بنشیند و بسجده جانم در روانه شود و حلقه

که حضرت احمد در پای طایفه ای که خدمت دارد کاو عالی نفوذ و غایت کمال
و بزرگی کارای تمام بنای علی و حسن گردشت انقدر بزرگ و عظیم و عظیم
کوه خواهد شد بر درش دست سید به چشم برآید گفت که با حضرت علیه
السلام بیعت بنویسند و گفت که این کار بار و اندامان بدست مبارک خود
است بلکه اگر به این غرض بکنند است چاره اندامان بدست مبارک
مشاء الله و بعد از مظلوم را همراه خود برده و به کلان زندان سپرد و خود
شیخ مفید را در دوزخ و ابواب نواب مقهور بر آورده و موافق حقیقت زیدار
مظلوم و خشم و غضب که حتی حضرت سر و دستگیر می انداختند شیخ مفید
فرستاد و نواب مقهور خود بخود زیدار مظلوم را از قید خلاص و از پیش خود
طلبید پس در شغ و شغ و مهر بانی می جانش مهر و خود حضرت
و گفت که در بخانه خود بخاطر جمع در کار بار مشغول باشی و از عذر مظلوم

تقدیر

بمقتضای پیوسته معتمد و باقی از آن سینه کاتبه ادبی کرده باشند
پس ازین بعد چند روزی شیخ منیر از بزرگترین ائمه شریف سعادت
قدوس حضرت سید کاظم شریف گشته سر آمدند و استقامت بر قدم مبارک
حضرت پروردگار رضی الله تعالی عنده طوعا و کرها نمود سعی و اجتهاد و محنت
که سرش را از قدم مبارک او برتر نگذاشت و برای باسنام خاطر خاف و معذور عتاب
برادر تعجیل را در نقص تعطیل انداخته خانه پر خون و لعل شیخ منیر از آن
مجلسه چند روز کار تمام انجامت پذیرفت و این فقیر بر فقر
مردان ایام فرخنده انجام محبت انقباس در حصول ثواب سعادت
و دنیا و آخرت جادو دانی بجانب حضرت قبله پروردگار رضی الله تعالی
عنه در سبیل سیر می نمود و این مقام را در بر و استغنیای نظم و نثر
و بعد از این که چهار ماه با نثری کم زیاده سعادت و محبت ابدی از

فنا یک نفس مع کعبه می دنیا حضرت رضی الله تعالی عنه حاله که دو
خلعت زلفت بطرز هزاران هزاران طویل را جمعیت روحانی
در غلبه و غلبه پوسیده بخانه خود و فرسیده بگوئی که مولد فقیر
در رسید به چند عالم یک شخص معتبر و توانا علم فارسی ساکن فرمود
فقیر تر فقیر تر این احقر او ظاهر کرد که مرتب با فقه و یک شخص غیر آشنا
من بود و با هم متفق و بر سر سرند در یک حیاط چینه و بر آنه میگویم و بان مرید
آشنا و می رسم که این حیاطی و بران و خسته افتاده از آن کتب اعداد و
گفت که این حیاطی شمع و قمع و نامی مرید و طبع الاقطاب شیخ الشیخ و الله
حضرت شیخ علم الله الحسین الحسین الجاندیری است باز او می رسم که این
حیاط را این شکل و این طور و بران و خراب افتاده است آن شخص گفت که او
بخصوص آن حضرت رضی الله تعالی عنه است مخفی است شخص بخشنده در آن

فرمودند و چونکه سوزی شیخ عزالدین علی بن ابی طالب
 ز میدان انکس کلاه بر بستند فیما بین جبهت واقع گردید بعضی
 اولاد نیز هم تیر بندوق طایر جان شیخ شربت از جام اجل حیدر عرف
 پوشش بیاس رنگین شهادت گردیده و بسو آسمان بجا بر
 کوفته در سبزه زار حسن باغ خلدیرین خرامان گشت و الله اعلم بالصواب
 و الله و ان الله را چون سبحان الله عز و جل حق چون احد پاک حق جل
 جلاله فرمود نامرادی هستند نه مشتری خود پرست و نه خود بینی و خدمت و فرمان
 برداری این است بندگان و محکومی فرمان حق است هر که در عبادت این است
 در پروردگار بر او دل نهاد گشت و از خود پرستی جوایز خود گامی شد
 ز دوستی باعث بر نای شد بخود گامی هر چه غرض از این
 خلاصه است اگر کسی بی تمیزان الله تعالی التوفیق و بهر حال شایسته قدر

هست غنیمت اولیا خود عین غنیمت حق حایل کن خدا را در غنیمت
 تابناکی بس زبیل ثانوی خدمتش از مال و جان خود بکن تو کربانی
 زمین سبب بوی رکلا از غنیمت بیو الله العالم شما جان زبید زبوع
 یکوال که مسکن و مولد ایغور خفیت در آفرین خود خلعت پیر از بارگاه
 مقدس معلی ارفع اعلی حضرت پیر و سنگر رضی الله تعالی عنه با صدق و دل
 و ارادت گران در دود و دیت و عبودیت خود پوشیده بود از چند در و کار بخت علی
 معلی حضرت سید کاظم رضی الله تعالی عنه عرضی حاجت ملل خود در حضور ابر
 حضور سید کاظمی بانگ کعبه حضرت نبی دین دنیا سلاست این مقام از سبب و
 عزیزی و خداوندان مقلد و کار بار زبیداری بواسطه علم کفر و حکومت آنها
 خیال دل بکش هم است پیش ازین که خاک آستان حضرت سید زبید
 صریح از اول خود انکار زبید حضرت سید کاظم سید بیوم شایع خیر خود دوم

بهر سوی که رخ دلم رواند بیکر و میرفت الحاکم رشید فیوال فرویت نزد افشار پاشا
 افتاده و در انج غلامی بر چپین صدق و اعتقاد و طوق عبودیت و بگریز انقباض
 میبرد و بعد از آن امر دارشاد بنده کائنات حضرت اقدس و در رفع جامی حرکت و دراز
 کردن نمی تواند و این غلام از خدمت پادشاه احمد شاه که پادشاه قندهار
 و کابل است بوسیده و در پناه شاه طایفه و در پیش رابطه معرفت و ارشاد
 طایفه افشار و در خدمت مبارک و اگر حکم عالی مقدس معاصر حضرت بنده کائنات و در فتن
 ملک قندهار و کابل بحال اینقدوی شرف افشار و پادشاه قندهار و فتن الملک در پیش
 و الله در آنچه ارشاد معاصر شود بر این عمل نماید و انحضرت سر و سرگرمی افشار
 در جویس اقامت قضا تو نم بدین مضمون فرست مشحون فرمود و یکی ملک قندهار
 و کابل به نیست و در فتن انجا فایده ندارد و اگر قصد رفتن و سفر نماید پیش
 بطریق و انحضرت شاه جهان آید بر وسع خان صدیق با صد فرمان و فتن

لازم شد خان حضرت بنده کالفا بانی چند از بلد زمان خود روانه سمیت
 جیلان آباد شد بعد چند روز قطع امر حاکم و طایفه مسافرت نمودند و عاقبت
 در شاه جهان آباد رسید و بعد از آنکه خان وزیر اعظم بادشاه علی الورک آباد
 ملک و سنان حبش نشان است و در خود وزیر اعظم و قابلیت و اهل
 و مرد فیه و دوانست و دیده و دانسته برای تحصیل از بهای خود فرستاد
 و سنده حکومت انجا با و داد و بعد از آن ایام خبر مرگ پادشاه احمد شاه قندهار
 و نایب سابی گرفتن پسر و کشتن وزیر پادشاه و بیارامه و پسر و آن
 و بگریه افغان کشت پس فرموده حضرت پیر و سنگه رضی الله تعالی
 بشهادت خان که ملک قندهار و کابل و سمرقند و قشقرق و قندهار
 بطور مویست و مردان خدا خدا را بپند و اسرار جهان و اسرار
 دل خیزند و بدین عالم ظاهر و در این عالم دل خویش مصفا کنند و حاضر

بادشاه عالم پناه حضرت کرام جایی در این شهر و آنوقت وزیر الملک
 سلطان خدیو گیسار و بعضی کرده خلعت خدمت بکنایه و کور و باد و
 و کلاه و بنام ملک که پنجم برنج قمار در قیض و تصرف و فیض و رباعی بدست
 بخله و ایه معرفت کنند و خالصه پادشاه تخت را بوسه داده و تسبیح بجا آورده
 و در خدمت خود در یکای خود اندوه و توکل علی الله کرده و اسرار الهی را شنیده
 خشنه که بادشاه چنین احوال و کلمه فرزندش و در تال من است و پدید
 اوست کرده و در آن یک حضرت پروردگار منی الله تعالی عنه را وسیله انظار
 جهان خود و علم غریب و غم نگر داشت سپهری است با وجود که بکرم
 در دست خود داشت و در وقت این غریب غریب و روزی به روز کار و
 الملک یافت در سه چهار روز هفت هفت هزار سوار و پیاده همراه خود داشت
 و در آنوقت شاه جهان آیا که چیده بیرون رفته و برضو و غوغا و نوا

[illegible]

24

[illegible]

نمودند و بدین ترتیب یکجا شدند و در آنجا که تعلق خاطر داشتند
فرستادند و حضرت با اسم جامع آنرا قرار یافت خلوت فخر و خانقاره و غیره
خلوت دیگر برای جمعی از آن معلیه و غیره از حضور معابد شاه و دیگر کسب
شد و خانقاره و خطاطی و غیره خان بیاد در آنجا شهاب خان موم منصب
دو تن بچکانه سرقراری یافت و از حضور لامع النور خدیو کسان بخانقاره
فرمان عالی صادر گردید که این برکات و آنچه خداوند پیش ملک و مقصود
خدیواری از آن است اندکی جمعی از آن غیرت کردند و بر منصب
گرفتند و حضرت در آنجا تمام خانقاره را احاطه یافت و نام مایان
پس جمعی از آن معلیه با وزیر الملک مشورت کردند و گفتند که اگر این مرد بخانی
میدانستند خیانت و دیگر کارهاست آورده بپندی گرفتند و غیرت
شد و مایان را بخواند و این است که سیاوش چنانچه گفته بود از آن
مرد

و در آن وقت که در آن شهر بود
که در آن شهر بود و در آن شهر بود

و در آن وقت که در آن شهر بود
که در آن شهر بود و در آن شهر بود

و در آن وقت که در آن شهر بود
که در آن شهر بود و در آن شهر بود

و در آن وقت که در آن شهر بود
که در آن شهر بود و در آن شهر بود

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

و در این میان که در میان شماست و در میان شماست

[illegible]

This aerial photograph shows a coastal area with a road and a building. The road is a light-colored, straight line running horizontally across the middle of the image. To the left of the road, there is a large, dark, irregularly shaped area that appears to be a body of water or a wetland. To the right of the road, there is a large, light-colored, rectangular area that appears to be a building or a large lot. The surrounding area is covered in dense vegetation, appearing as a dark, textured background.

بسم الله الرحمن الرحيم

آسیہ کا پرستار و بی بی احمد حسن جوین کھنڈ

مجلس شورای اسلامی

روزگار است که هر کس را که خواهد

100-443887-100

1944

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

کتابخانه عمومی

عمر از علی بن ابی طالب

الحمد لله رب العالمين

1944-1945

... ..

نقشه دهم

تشیب هو الله العليم شیخ و مکنی نامی که معزین و معزودان
 و معزیه حضرت پر دستگیر رضی الله عنه بود که دوکان کندم دارد
 شکسته غلام و شیخ میزد و از تو به پر دستگیر رضی الله عنه معزودان
 و صحبت کاش از اینوی خود از ان مثل آسمان پر نعمتی
 خیر و دروغ و خاک روزمره خدام جابجاست و بواسطه عدم حصول
 اینست بیک نفر بطریق قرص از یک نفر دوکان دار برداشته
 و شیخ اندر و بجای خیرست قلدرین فساد بوسه شده و
 کرد که با حضرت پر دستگیر این فرج خوراک روزمره خدام جابجاست
 این غلام برداشت شود و می که بخدا م بارگاه عرش گشتنای خیری
 شود و شیخ غلام بیک این غلام غایت کرده باشد از این او پسند
 غلام جانون یا غلام نامتوس کردید از او غرض کردید از او متفرج و از او

فصل دوازدهم در معانی و کلمات معنویه برداشت خرج و راک و رزق
 و کلام درگاه عالم با حضرت قیام و کعبه و باطنی را بر زمین بر رقیب خود لازم بود
 که مانند ناگاه چند روز کار برداشت خرج معنویه و آن داشت و در هر روز
 کردن خرج و راک و رزق و غیره از واجبات میر کار حضرت پر برکت بود
 حافظ بیخ نظر محمد موم مغفور که در شش کرده شده مختار بود و کلامی که در
 حافظ موم کعبه و نور السرد حضرت نیز کلمات کلمات کلمات کلمات کلمات
 کلماتی که در راه لطف و مهربانی باین خیر و تقصیر برای آوردن خرج این
 از دوگان سیخ نامبرده بزبان در قشای خود را نشان می دهد و بسیار این
 بر طبق امر عاقل تر از سیخ و غیر خرج و راک آن بر در طلب کوه و در حال اوج
 و در که حال را قوت برداشت خرج مانده است چرا که مبلغ نیست
 برداشت خرج بر کشته ام آن زمین هم میوه بعد از آن در خرج و غلام

وادامه نقل این که از دو کان هندو برداشت پنج میشد و دو صد میشد
 صد و بیست و داشت میگشت آن هندو کاسی حرمی از زبان خود برآورد
 بود هر چند او را معقول کردم و گفتم که ای شیخ که امروز حضرت میرزا شریف
 صاحب غنای زبان مبارک خود باین فقیر ارشاد فرموده نزد تو فرستاده است
 امروز مرا عالی مکران و سبغ تو از امروز یافت و اعلی البصاح تو حاصل شد
 بهتر پیشتر برداشت پنج یکنی والدنه موقوفه ای شیخ میرزا شریف
 و گفته فقیر بخاطر نیآورده جواب صاف داد پس این فقیر بر تقصیر تجارعت
 معذرت آورده حقیقت جواب ناموازش ظاهر شد حضرت قبله دین دریا فرمود
 که حافظ نظر محمد را بطلبید چون حافظ بحضور صفی کجور حضرت میرزا شریف
 فرمود که ای حافظ جان وقت نرسید بر و حساب بجزای شیخ
 کرده و بجزای او برآید از کسی بجا نماند و او را گزید با تو بدید و آنچه بدید

بنام خداوند کلان او و غره محروق دارید و موجب آیت کرد و من توکل

علی الله هو حسبه و من یتق الله یجعل له مخرجاً و رزقاً من حیث یشاء

و من یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شیء

قدراً توکل بر خدا ایستایم بایم که روحی تعالی آئنده از غمزه غیب خواهد فرستاد

پس ببرکت و بمن فرموده حضرت پیر و سید رضی الله عنه چه در جهان

و آنچه کج وصال آنحضرت رضی الله عنه تا سال چشم خرم خوراک و نوشاک

و دیگر اخراجات دولتخانه فیض آیشانه و خدام بارگاه عرش آیشانه

معد اخراجات عرایس که در هر سال چهار عرس بقررت عرس اول

تبارخ ششم ماه ربیع المحرم حضرت قطب الاعظم شیخ المشایخ و الاشراف

حضرت عوایم معین الدین چشتی عرس هفتم تبارخ پنجم محرم الحرام

الشیخ خواجه الاولیاء شیخ فرید الدین گنج شکر عرس هشتم تبارخ ششم محرم الحرام

حضرت شیخ المشایخ والاولیاء شیخ محمد سعید عرفی مدظلہ العالی
 محسن بہادر تبارخ شمس از دہم ماہ صفر حضرت قلیب اللہ صاحب
 حق مولانا و مولانا محمد شاد و شفیعاً شیخ المشایخ والاولیاء و حار
 علی الملک شیخ عظیم الدین الحنفی الجالیدی تاحال مبارک و روان
 و از فضل و کرم حق تعالی جل شانہ کہ ہوا لہذا فی ذہ العقول الملتزمین
 توبہ و فرمودہ آنحضرت رضی اللہ تعالیٰ عنہ امید و اتق و قوی میدادیم کہ تا قیامت
 قیامت وقف منقش طاووسی بکار آسمان و فرش زمردین زہاں
 پای فرحت اکثریت چشمہ افراجات آنحضرت رضی اللہ تعالیٰ عنہ مانند سبل بحر
 و امواج خیزان دوامی و جویابی دارد بعد روز دوم یا بیوم موقوف شد بر دہ
 پنج خدام آنحضرت رضی اللہ تعالیٰ عنہ از دہ ماہ شیخ نامبروہ انواع برادرات
 تیکہ زرق و شمع و نام بر و ماتحت آوردند و ششتری مختص بہ حضرت مولانا

از این برادران است که در اقامت دست گذاشتند و در میان در خانه و بالی ایشان
 نقشب زده تمام مال و کسب و حساب خانگی او برزوی برزید و دادند
 و قهر و عیبت او پراکنده شد و کشتن و دیدن بی محبتی و او را در دست نعلین
 و برانگیز نوای گردیده و هم پسر طلاق خود از دست گرفت و بر بعضی خود
 غریب گرفته سفر ملک و کهن اختیار کرد و در خانه یکانه خود یکانه کشتن
 و پسر خود در سن پس او مانده کسب بر روی و محبت را و سکه را و در سر خود
 گذران میکرد و در نش بر او معاف و محو گمانیدن تقصیرش میبخشید و در نش
 بنجاب حضرت پیر دستگیر نمی انداختند با بدن مداومت و در نش خود
 میماند مدت ده روز و ده سال همان و تیره گذشت و نسخ با برده از خود
 طالع و خسارت محبت در ملک مکن هر چند تک و دو و محبت جو برای کشاد
 زرق و عیبت روزی و دیگر دیدن و شورش و در نش و در نش و در نش

دوی خربت سهرکرت تادیت مسطوره کردید جای پای اقبال بر
 حیات روز قش قائم گشت بعد از سیادت ایام غمت چون نیم طالعش
 همزمان شش یاکشته دوی بیاعت سعید آورد جای کشت سالیان
 بسوی آباد وطن پرواز کرد و وقت بر آمدن او از چاه دولت و پر
 وصول دولت عظمی میا تقییرتش از جناب کرامت باب حضرت
 دین و دنیار می انداخته در رسید بکروزش بطریق معقول وقت
 که حضرت قلم بر دسکیر می انداخته بر آئین اول طعام اندرون دولت خانه
 خود که بها او از فو ضات الهی چون جنت الفردوس مالا مال بود شتر
 تری برده بودند مع پر خورده خود درآمد و پس خود را بهرون پیش خادمان
 جناب چاکشاده خود اندرون دولت سر آفتاب دارین می انداخته
 وقت و ملا وقت آنحضرت عالم نیا که دارین می انداخته و خود را

عظیم مشور بود و تکیه از محمد علی مصباح شد و در آن روز
 در دمنده اند و کرد و دارای مصیبت و عکاز بهشت است و این تقویات
 شوهر خود و طبعان او در وطن بجا نه میاد و عاقل و مکرر منظر عاقل
 حضرت مغفوره سر محمد علی بی خلق و غیر حضرت میر مرشد لاری اکاه
 رضی الله تعالی عنه که در آنوقت حیات بود و بی بیضاقت کادر و جود
 او در حضرت پیر و تکیه رضی الله تعالی عنه گفت که باها حالات قصیر
 شوهر این زن که محاف بکنید و عاقل میاید که شوهر این بجا نه خود میاید
 که تهریس اندرین اندک روز با منقیر کشته بود که شوهر او آمده و تهریس
 خاک سیاه است آن صحن نشان ملک عاقل و استغفار خود
 انظار و عفو تقیبات کرده و دهانه خود آب و شد بعد از
 تهریس ملک کشت و کمر جان نفس میاید و را کمر جان آفرین

در سحر میات و عادت بیدار است دوست خیم نموده خانه کلمات گوشت

نوشت فایده و انا آید و چون آمد و بی موقوف و موعظی که کسی قدر

نمی بیند چون پاشنه ترک نشین است بی بی خود را اس و اس

است کار عمل نیل را در پیش خود باید گرفت و از کوه پیش شاه خود فریاد

است فایده ای برادر اهل حد کاری با کسی هرگز نمی کرد و کوهی درین

علی حاکم نزد کن محمد هم را چون آمد و کلام پاک است از شکست خود

بخ جست بر کس است هو الله العظیم شیخ از پیر و سبکی فی الصفة

سلام کردم که صیغ از خرقه جزو بان وستان و قلندران که خانه از غار و در

و در کمر شایسته تربیت ماری اندویردن خود را چون سور کهن عزاب و خسته

و اندران بر تملیحات و یاد حق معروض صاحب کشت و کلمات و اسرار

اگر صاحب نامه روزه و ادای شریک شریک است و بیرون بجای نذر

قطعه

قطعه

نصف از هم

[illegible]

[illegible]

حاصل می شود و روزی که در آن کتب مستحب طهرت بخاک و گریز
 قوس رکعت اول خواندیم یک فرشته رحمت نوابی آورده و در وقت نماز
 همچنین هر رکعت دوم طاعت دوم هر هزار و نهم و نیک قصد شدیم
 دیگر که بنده را در صبح نزدیک بر کرامت برگاه که هر دو طرف سلام دادیم
 بتابع مطرز بطراز الوالی و جواب الوار و تسبیح سر بریده حاصل شد در ششم که چندی
 برکات نذر نماز حاصل می شود و بعد نماز یک وظیفه که چند خبر و اوست هم بر او
 اوست بهمت بهمت بار در خواندن می آید و بعضی یکبار خواندن آن یک خبر و اوست
 فرشته بهمت طبعاً پرازانند الهی آورده شش بار و نوبت پس که نذر نماز
 و دیگر شش بار نوبت نبوی صلی الله علیه و سلم عادت اگر چه صاحب کشف
 است اما از بخت برکات و انوار عزیزی معطل و بی بهره می ماند و بعد سلام
 بعد از سلام بر علی و آتش در بر علی که شش و نهم و نیک قصد شدیم

محبت و محبت پر کر اور منزل مقصود و عانا و زنت پر
 مقصود و جان جان خود بایر بخت در راه ادب و ایم جان پیش خود باید کرد
 است پیرا الله العلیم یک شب از جناب فقہاب حضرت پیر و سید
 مہ سوال کردم کہ من تپ و حکم و متابعت حضرت محبوب سبحان
 الشعلین میراں محی الدین عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ است یا فی فرمودہ کہ
 در متابعت او نشان است باز سوال کردم کہ حضرت ایشان پیر و معلوم
 کوئی کہ یکروز وقت خواب قیلولہ چشم بام بستہ ہر چارہائی افتادہ بودم
 کہ یک صورت بصورت انسانہ سیدہ فام لباس سیاہ مادہ پوشیدہ
 ایستادہ شد بعد بای اورا پرسیدیم کہ تو کیستے او گفت کہ کن
 صورت من است کہ ہم چگونہ آمدی گفت کہ تو عمر شریف و جوان
 در حکم مالدان ہند و ترو تماشہ است کہ ہم چگونہ انصورت

نقیب

شکریا ب شده و اثر عوارض مرض تب و با اندام مملای که کثیر بودیم
کلیت درت دیگر بصورت مرموی ظاهر شد و چون حق تعالی بیدار
که تو ایست ای گفت که من خادم حضرت خطیب الاشکاب است و السلام
حضرت فرید الدین گنج شکر بستیم و مرا حکم شده است که در شب بابت
مرض چند خدمت ایشان بمانم تا در ای مخالف بیمار باشد پس چون
قدرت شما نرود ما ملحق وقت حق مرض تب بمان صورت اولی
بما سوس باده از پرده فربط ظاهر گشت که قسمی ترکب گفت من بمان
تیم است که قسمی حاله و خواش و گفت که حاله مرا که از شما حضرت
شدن شد و است که قسمی که باین چند روز دیگر که از اینک تو طایع بیمار
گفت که حاله حکم بمان نیست که من باز او گفت که من بمان
وقت من از تو تا در جابت عکس و نیست ازین سخن ای شکریا

بما سوس

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه على غفلة

منه يا ذا الجلال والإكرام

وهدانا لهذا الذي كنا فيه على غفلة

منه يا ذا الجلال والإكرام

وهدانا لهذا الذي كنا فيه على غفلة

منه يا ذا الجلال والإكرام

وهدانا لهذا الذي كنا فيه على غفلة

منه يا ذا الجلال والإكرام

وهدانا لهذا الذي كنا فيه على غفلة

منه يا ذا الجلال والإكرام

[illegible]

[Handwritten signature]

این کتاب در کتابخانه عمومی

وہابیہ کے بڑے خلیفہ مولانا بریلوی نے فرمایا ہے کہ

مستطیل داریں کی ایک طرف سے ایک کمرہ داریں دریا کی طرف

وہ (دورِ مذکور) پر پانچویں قیدیوں کے درمیان سے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام

مجلس اول در روز شنبه ۱۳۰۲

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

بروز در این شهر است و در این روز که در این شهر است

بر آنست باز آنکه در آنکه که در آن زمانه از آن زمانه

اولی از اهل بیت ائمه ائمه خیریه بحکم الله دست

اگر بخواند در وی دست و پا مال را کند بر یک صبح صد بار و در هر یک صد بار

مرتب سید محمد عارف خور که از در آورده واقعا حضرت بر دستگیر می آید

منه بعد از این خیریه خیریه دعا و دست بردار که کافه منافع را

نست بعد از که حضرت سید محمد عارف حضرت بر دستگیر می آید

تا بعد از که ای بابا بیضا که ای دل ایشان برای زیارت حضرت

شیخ الفیاض و اولاد و اولاد و اولاد که ای شکر می آید

ما را حق که زیارت نماید حضرت سید محمد عارف هم بر سید که در

پایید از خیریه و در دست ایشان بر دست می آید

از حضرت عارف بر هم بسیار است و در دست ایشان

عظیم شمس الدین و الدین خواجہ معین الدین

دعای خیر و برکت اید از گاهی که این وقت قدم خود بسوی خلعت نعش است

سیدان شرافت از سبب برکت قطب الانطاب میرالدین نجف شکر

که در روزی که در وقت واقف گردانید فرمودند که هر روز از فضل خان افغان

ساکین شرف جالندیر که تدریس میدیدند در محصل و کسب با یاد داشته اند

که در وقت بعد سامی ظاهر بود که امر در قصد شکار انگلی داریم اگر کسی

افغان به سبب بی زین کرده نعش گفتیم بهتر پس خانم الزم معصیه

در آن دیگر سوار شده و یک استیلین کرده پیش ما آورد و ما هم بر آن

سوار شده همراهش روان کشتیم بعد یک میل باسری گم نمایم

از شهر بیرون رفتیم که ناگاه با دست سخت غبار آلوده از پیش ما

برداشت و با ما ملاحتی کردیم تا آنکه مر و اسد از سبب نزدیکی با دست

و کشتن خدایان دیگر و تفرق

و در جهان حالت بیاد کردن و در این

برای دور و این و معلوم است و غرض

که با خدا و ملائکه او یکی گوشت است و ادیان

چند و در این و در این و در این و در این

و در این و در این و در این و در این

و در این و در این و در این و در این

و در این و در این و در این و در این

و در این و در این و در این و در این

و در این و در این و در این و در این

در این حالت منتهی شد

که این حالت از یک روز پیش بود

و در این روز منتهی شد

که این حالت از یک روز پیش بود

و در این روز منتهی شد

که این حالت از یک روز پیش بود

و در این روز منتهی شد

که این حالت از یک روز پیش بود

و در این روز منتهی شد

که این حالت از یک روز پیش بود

و در این روز منتهی شد

مستور مسکات و پادشاهان و ...
است بود که پدران عظمی و ...
نمونه ای که از روزین و ...
که درین جای گرفته ایم ...
با و که در غنچه بخت ...
نقش برشته امی که ...
همه جلوه پیش را اندر ...
بخت از هر دو عالم ...
از دین شهر دولت ...
خانزادگان ...
مردم و ...

[illegible]

[illegible]

و انچه است از ما در این سرگذشت

سایه شده و غمت گدازد

به زبان مستعد و منجمد

چو کبریا در این سوره

در این شان بزرگمی است

چو الله العظیم حاجی الرحمن

قال السعده و اهل تدريس

که پیش قضیت از غمت آب

نه سوره نوری سرش

است الماری و منجمد

چو کبریا در این سوره

مردم بسیار یک میل را پیری کم و پیش است نظر بود از آنست
بسیار است که کرد که امروز بخت فلان کاری بدست جوی رفت
مردم نگاه که با نظر بر کردیم ناگاه بقدرت الهی در شاه راه
پیری در یک چشم من افتاد در دناک شتم بر چند چشم ایدست مالیک
مردم پروان نامد و بشد ملک چشم دوم نیز فبارا لوده و در منده شتم
بسیار اظهار از راه رفتن عاجز و پیرشان شدم و فکر در دلم افتاد که
مگر خدا نخواسته باشد ما بنیا شوم که ام کس مدد کار و غمخوار حال شکنه
بال من خواهد شد باز در دل کردم که اگر امروز در بنوقت مردن
حالت بر ملاک تطیب الاقطاب شیخ المصباح والاولیای غلیم
الحقیقه الی الله بر دوام اسد اقبالیم مدد و دستگیری این مستمند
مردم است که در هر وقت مدد و یار و در هر حاجت و شکوه

و ملک این عالمی عمارت خدایه است و چون فکر ما کند که عالم
بیارک انحضرت چون عاقبت عذاب بدوی است و چون
انداخت و فرمود که بگریه عصاب ما و در این عالم
با دیده دل بر عصاب گرفته قدم بر قدم انحضرت رضی الله تعالی عنده
نقدم و بکوشش بر دوستان خود را می اندازیم و گاهی بطرف عالم
چنان آرای انحضرت رضی الله تعالی عنده نظری کردیم که در عالم
و صورت اصحاب خود هیچ نظیر و مانند و سکر حق بیاوردیم و عالم
بکشتاب زود بهر خود رسیده نگاه داشتند و چون
چون بکشتاب بر روی زمین موج گران گون برآمد ما هم از راه
در عمارت این عالم خود دست برداشتیم چون در عالم
در چشم زده شد و شکر گشتیم صورت این انحضرت

[illegible]

۸۶
در موضع انجمن حضرت پیر سید علی احمد نقالی علیه السلام که
در این شهر است و در میان قوم افغانان و طالبان و گویان و خندریان
و بیرون آن و دیگران طالع را گفته که بین این قوم ادبام احدی از
و در این کتب نکرده و در این کتب یکدیگر در میان مردان
شماخته اند و است آن موضع را و کفاری و کواکب کروی آن
ان کبریاں معولی نشاندن بعضی مردان یحیای علی الخرب و سید
روسی احمد نقالی علیه عرض کرده که می دانست آنکه اینده خان و
افغانان را کسر دار و کابر شیه را با بدقت آنحضرت پیر سید علی
که از عهد طفولیت این کرم اقدس الهی الی این
پیر سید علیه السلام را می شناسی و می شناسی خودی سجاد
که سید حق و فوق و سید ملک و سید بردهاں سید
سید و این می شناسی و این کتب و این کتب و این کتب

در وقت غیبت است از چهار آب بر این سه ملت ادا افتند و ضرب
و صدف می کردند و در هر وقت هفت سال در این باب ناکند که در سال
پنج و شصت که آمد که ای عالم بد برشت که در حضرت سید عالم
و در گذاری بهتر و از این جهان و نیز از میان گشت و در پیش و سر
در سال غیبت جانشین است سید تو به از میان او بر آمد و شش و ده
نهادند و او را واکذاشت کرد و مبلغ غریبه فقر و شیری ادا
نمودند و در بر قدم مبارک آنحضرت رفتی اصد شانه نهادند
و هر که در حال این تقصیر کند و این قدری تقصیر کند و از خدا
ببخشد و آنکه این قدر در عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
کرد و عبادت کار نشاید و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت

و بعد از آنکه در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه

و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه

و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه

و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه
و کعبه ای که در میان کعبه ای که در میان کعبه

[illegible]

تسلیم و سیر و پناه خود بستیم و چون سواران بجای آمدند
قدم نزد مایان آمده بجزیره که یک سینه یک ستاد و مایان
یک انداخت و خوف از شان از حرکت و گفتگوی چون نقش سواران
پس بعد یک نیم ساعت ناچری کم و بیش آن سواران را میان سر کمر
دار چپ و راست پس و پیش زید و بالایی دیده چون درخت زرد
و آبی گردیده رفتند میان شکر حلقه حقیقه کوپان و بعد اقبال از
تکایا و کعبه و میان نیمه و عاقبت در شرف و کعبه این داخل کرد
بجمله دولت و طاعت و سوسه آنحضرت یعنی الله تعالی و شرف
بجای بستیم تا که وقت عصر تکلفه بود در وقت فراغت و در وقت
عصر ما شد پس بعد از آنکه مدتی از این کعبه

همراه خود میآوردده بود و اندرین حذام بارگاه یکصد و شصت و شش
کازستانی کرده و در دوار ششگوشه نشاند یک درجه دقیق وضع را
بیشتر بنامید و اگر تمام باشد در مکان شهر حبت این از که و هم بواسطه
طریق خوف کفره فخره سوای پارچه مرور در خانه تا خود را بسته خود هم
است و اشیاء بنیاسته خاکینی در داخل و سه کاهانه بود و در آخر
نیمه شب که از محضر بر تفسیر رسید که گدای پارچه زکات باشد
آن زمان سخن کردم که یک بار هم بدست نیامده فرمود که در پارچه بیا
بی دراز بر سر کنید و دیگر را بالا گرفته بنواید متصل این سخن دیگر از این
حداجران خود فرمودند که گیش در رستان از بیاد رسد و در
در میان و بی ادای گردید و محمد سعید را گفتیم که کعبه را از زیر بر آورده
در در میان داستان آن بر پشت ما بود و مرا که با تبدیل نیست با بود
ما را بهیم و ما را خیرین ما را در یک دوره که در یو انما را

[illegible]

شماره نور دیده نیز با اندامیم و بر هر جسم شده چنان خوش بارانم
کرد نام شب یک چشم چون یک چشم افکار از چشم غلغله نظر بر کرده و
دشمن هر دو چشمها با جانین خواب شیرین دیده است بعد از نماز جمعه
نیت رخصت مقرر نظر از سعادت آید از بارگاه و کشتن استباه حضرت
رفی الله کاغذ پر شده بخیر دعایت بخانه خود بار رسیدیم هزاران نذر
حق محل خانه بجا آوردم الله ولی التوفیق و موغلی کل شیء قدیر است گنجی
فواهی که با شیشه مشلا اندر ملا دست زن با صدق دل در دامن مرد خدا
باشش از خدمتش اوز و شبان با صدق دل تایایی دولت
ایم و غرض از خدمت بزرگوار باید نمودم ای امی تا مگر یابی دین
در دنیا مشیت و جاه و غنا نیست به هو الله العظیم یک شیخ سید که
پیش این فقیر بر فقیر نعل کرد که از دست او نیز یک خان مرحوم خود را
دعا به سبط جالبه صدیق یک نامی حاکم قصه نور علی بنده نمود و اول اصل

یادداشت

۹۰
آنکه پس از آنکه در میان ایشان از مدعیان رسید
بسیار از ایشان به بنای حضرت پیر و شکر دینی الله تعالی
عنه آمده و عرض کردند که حضرت ایشان خود قدم رکنه نموده آن حاکم را بر
داکله داشت آئینه و معانی در تاوان که از تنقیر میطلبید اگر او گفته حضرت
ایشان از فیلی آئینه و زر تاوان باز آید و دست بردارد عین کرم و در
باشند و از مصیبت بچه عالم سلا می یابم پس حضرت پیر و شکر دینی الله تعالی
همراه آن حمید تر و حاکم رفتند و آن حاکم بدین آن حضرت دینی الله تعالی
عنه را دیده گفت که بعضی مردمان سفارش نامی آرند معاملت حکام بگو
که از شدنی نمود آنحضرت دینی الله تعالی این سخن شنیده بر حاکم
بیروالت خانه خود رونق افزا شدند شب در میان بافتاد که آئینه یک
آن حاکم کنون طالع را طلبیده بقیه شدید در آورده و نیمه روز در آورده
منور کرد و معاملت از گرفتار او را از حکومت آن خصم منقول ساخت

نمود او آرد دشت کجاست نوبت کرده آری قول حضرت عارف کامل
 اللسان مصطفی الدین شیخ سعدی ششم از سوره قدس سوره مہرین باب است
 بر که خلق خدا را باز آرد و مال مخلوقی بدست آید اما حکایمان مخلوق را باز
 کما در تعداد ما از مغزش بر آرد الصدوی المومنین و هو علی کل شیء وقیر
 لیکن اولی را بخواند و حقیر که هستند مختار رب القدر کنند و حقیر
 در ملک او یکی را خلد ص در را اسیر الی به با کائنات مقبول خویش فضل
 با کرام لطف کثیر بخش و بخش ز پر علیم کنان و عبان من بس حقیر
 و بس سوره الدالیم بشی در موسم زمستان حضرت پر سیر طریقه
 و بس سوره مد غار خفای اندرون حجره استراحت نموده بودند و این فقیر
 بخدمت سعادت اندوز بود فرمودند که بر کناره جوی آب روان کنایه
 رخ بر ستاره ای نمیدانند آنرا آباد باید کرد و از شب قریب لباس
 گرم و پیش از شب بپوشد که نصیحت ما را حافله نظر فرمودند و در حجره آمد

آنکه در خدمت حضرت میرزا یحیی اسفندیاری مبارک می نمود
بپوشیده بود که آنوقت پس از آنکه از آن حضرت جدا شد و به منزل
حافظ دولخواهش میوه میبرد محافظ گفت که حضرت سید الکبر و کاهنا
باز به نظر کن که در خدمت آنعالی در آوردن میوه انفاق باید داشت که بسیار
فرموده بخرم ندیش کردن است پس محافظ بطاعتش به مشایخ و خواجه خورشید
پس نیمه پنج بلیک کشید که شده باشد که گوشت خان افغان ساکن هلال محله
آورده ادب سلام بجا آورده گفت که با حضرت قبله بر اینی نشان میوه کشش بسته
و با تمام آورده ام پس آنحضرت رضی الله تعالی عنه اندکی در دست بار خور و تناول نمود
و بعد از آن حاضر الوقت شد که کرده یابی آمد در آن دولت خانه فرستادند
ولی الوفاق و موعلی کل شیشه قدر قطره ابل و اولدیر که بسیارند و صلی
پوی و بیاسوی عقی خرمندای غرض جل که بسیار در دست ناگاه میله و خطه
در دبی چون چند آنرا با وی کشش و غل میوه کشش بهر و الله تعالی و حق
یادشانی محمد شاه و شاه علی خورشید و محمود و نیر و الله تعالی و الله تعالی

مرشد

[illegible]

مخاطب خدایم که بر جان خوشی و بدی تو چنان قدرت کنی

که هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی

از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد

و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی

از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد

و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی

از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد

و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی

از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد

و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی

از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد

و هر کس را که خواهی از این دنیا ببرد و هر کس را که خواهی

[illegible]

تخت و تختی آمد تا خانه کرده آنها پس گوی که ما حضرت قزاق
میوه پیدان شک شمع برای حضرت ایشان آوردیم و در آن
چنان بانی است بدین فاکه خوانده پنج خود را آری پس آنحضرت
رضی الله تعالی عنه بران میوه فاکه خوانده یکی از خادمان و اله نمود
و نیک اندرون در بیرون آن مسجد که سقف کعبه است
و نیز خط و راهت آن درایوانهای و جوره تا بشارت بخت شدن
و در آن ایوانها و جوره تا اکثر مردم علیه و زیننه کان (در قیام)
سکونت و زیننه برای التماس خود را میدادند و در روز جمعه
تیم بهیشت در آنجا بگذارند و در وقت قرآن مجید تا یک ساعت و
در یک و بیاضا طالع و نیزه با قلم و سیاهی و ذرات و در یک
طالب علمی و زیننه کی مکریم می نمود و یکدیگر در یک کشتن

[illegible]

[illegible]

۱۰
در پیش این فکر و فکر خوار گردیدم و یکایک کمر
بکار بردم و تا سبب و حیرت آن دست بیت بیت فلان
چو بادوام مانند بود ای دانه کان بومشت و دشت بخت
بفرقه شدم و در میان خود دست گرداوه بر آن یکایک
و نهنگ و آفتی ملک ویران لاجن گردیده که امید زنگالی
و آن است بر ماه که در شب خوار یکم اول یکایک بخت
خوفا که آمده مرا میگرد و من هر بیت موی بر ابرو
و ترسان و افتان و خیزان و خراب و گشای میگردم تا در
کیم است بعد از این و لا محض خشنودی از رسیده غیب طایر
بختی که از هر دو حالت خالی و بدست و یکایک است
بروز کمال آفتی بوزان نرود من آمده می شنید

James M. Smith

مكتبة جامعة القاهرة

Experiments

شماره ۱۰۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

میرزا حسن خان قزوینی

بسم الله الرحمن الرحيم

سکونت و غیرت نامت علم و عود و کرم و زهر و ابله جان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or title, appearing above the main body of the document.

1931

این کارها در هیچ مکان این قدر بقر و فقر شریف
 در این فرجه نبرد و پند و اندیشه و طاعت و انقیاد
 در این شایسته نیست و در این حالت و فقر و فقر نیست
 آن رفیق سوراخ را که سوراخ است و در این آمده
 این شکایت را ای حجت برین کرده شد و این مطالب
 هم آمده این فقر و فقر را همراه خود آورده و بخت
 حضرت برسد و در حق الله تعالی قدم بر سر نهاده
 این فقر و فقر عرض احوال مشکلیست و این فقر
 معلوم است و فقر و فقر است و در این فقر
 فقر و فقر است و فقر و فقر است و فقر و فقر
 فقر و فقر است و فقر و فقر است و فقر و فقر

[illegible]

رضی اللہ تعالیٰ عنہ بود اداری نماز و سب و سجده
بودند و این فقیر بر تقصیر انقباس از نور و سعادت
مسیر مدی نذر بود و خست قیاس آنحضرت را علی الله
تعالی عنہ که عین و نظر تعلیمات و شهادت بآن
ایمان بودند و میگردد ناگاه آنحضرت را علی الله تعالی عنہ
از راه عبده نوازی و عیال پروری باین فقیر بر تقصیر
فرمودند که دل شما فرزند را میخواسته باشد اندرین خاکش
چشم باز فرزند که این شرم چیست چرا سخن عیالگوئی
مصحح کردم که جبری بخواند و جبری نمی خواند باز فرمودند
فرمودند بخواند بهر چیست باز عرض کردم که اگر حق بماند حاصل
و حکم حقش و همین قصه حضرت قنبر و دروغ و کذب

بگویند که اینها را چه میگویند
نمی دانند و نمی گویند

الله اعلم و معلوم است که اینها
شبهات و برکات و نعمت و کرم و جلال و جلال

مهر و کرم و آید و دل سر و دین و دین و دین و دین
فرمودند که اینها را چه میگویند و کرم و جلال و جلال

خبر و کرم و دین و دین و دین و دین و دین و دین
و جلال و جلال و جلال و جلال و جلال و جلال

حالی و دین و دین و دین و دین و دین و دین
و جلال و جلال و جلال و جلال و جلال و جلال

و جلال و جلال و جلال و جلال و جلال و جلال

این صفت را که در بخت که بگویم و در کتاب رسم
 است که دعوت بر سر می آید و در خانه غرضیه
 این فقره را که فرزند خدا خواندند و بعد از آن که فرزندگاه
 و حسن پشته و حضرت نمک آن نماز می آید و بعد از آن حلفت
 و خاص و غیره و بعد از آن که در علم و در هر مورد
 و نمیکند و پخته در غرب خانه خود رسیده یک روز اهل خانه
 این فقره را که در بخت که بگویم و در کتاب رسم
 بر سر می آید و در خانه غرضیه و بعد از آن که فرزندگاه
 و حسن پشته و حضرت نمک آن نماز می آید و بعد از آن حلفت
 و خاص و غیره و بعد از آن که در علم و در هر مورد
 و نمیکند و پخته در غرب خانه خود رسیده یک روز اهل خانه
 این فقره را که در بخت که بگویم و در کتاب رسم
 بر سر می آید و در خانه غرضیه و بعد از آن که فرزندگاه
 و حسن پشته و حضرت نمک آن نماز می آید و بعد از آن حلفت
 و خاص و غیره و بعد از آن که در علم و در هر مورد
 و نمیکند و پخته در غرب خانه خود رسیده یک روز اهل خانه

[The page contains several lines of handwritten Persian script, which are heavily obscured by dark ink blotches and noise. The legible fragments appear to include:]

*... در این ...
... و ...
... و ...
... و ...
... و ...
... و ...*

تراوی برسم که این کلام را در هر یک از این روزها بخواند که بخواهد
در نیکی و کرامت این حضرت شریک شود و دستگیر این نعمی الهی شود
بسرش بحدی ارزاده و کجبه رخنه بر بارش بجزای حضرت
حضرت او را در این فضا باشد و سعادت قدم و سجده
پس بعد از این سه چیز در روز فزونی بر خور و در سعادت ظهور
عزیز و عظیم طیف الله طال عمره و اصل فزیده و شرح صدره
در روز و کوشش و فضا که از فجر تا اول شمس بعد حیدر و والد
بر خور و طال الله عمره کفتم که این خردمند جان سل است
که حضرت بر و سیر زنی الله فدا می غنیه از کوشش و فزاید
حزب که در اصل آن کوشی که آن عطای ای بود
عنابت کرده است و این است که این غریب و شکر

[The text in this image is extremely faint and illegible due to heavy noise and low contrast. It appears to be a list or series of entries, possibly names or dates, arranged in horizontal lines across the page.]

کتابخانه عمومی و دولتی
کتابخانه عمومی و دولتی

کتابخانه عمومی و دولتی
کتابخانه عمومی و دولتی

کتابخانه عمومی و دولتی
کتابخانه عمومی و دولتی

کتابخانه عمومی و دولتی
کتابخانه عمومی و دولتی

کتابخانه عمومی و دولتی
کتابخانه عمومی و دولتی

کتابخانه عمومی و دولتی
کتابخانه عمومی و دولتی

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

مردم را در میان خود سینه برانزد و خود را
 در میان مردم ببرد و بگوید که این
 منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این

منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این

منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این

منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این

منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این
 منم که در میان شما هستم و این

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

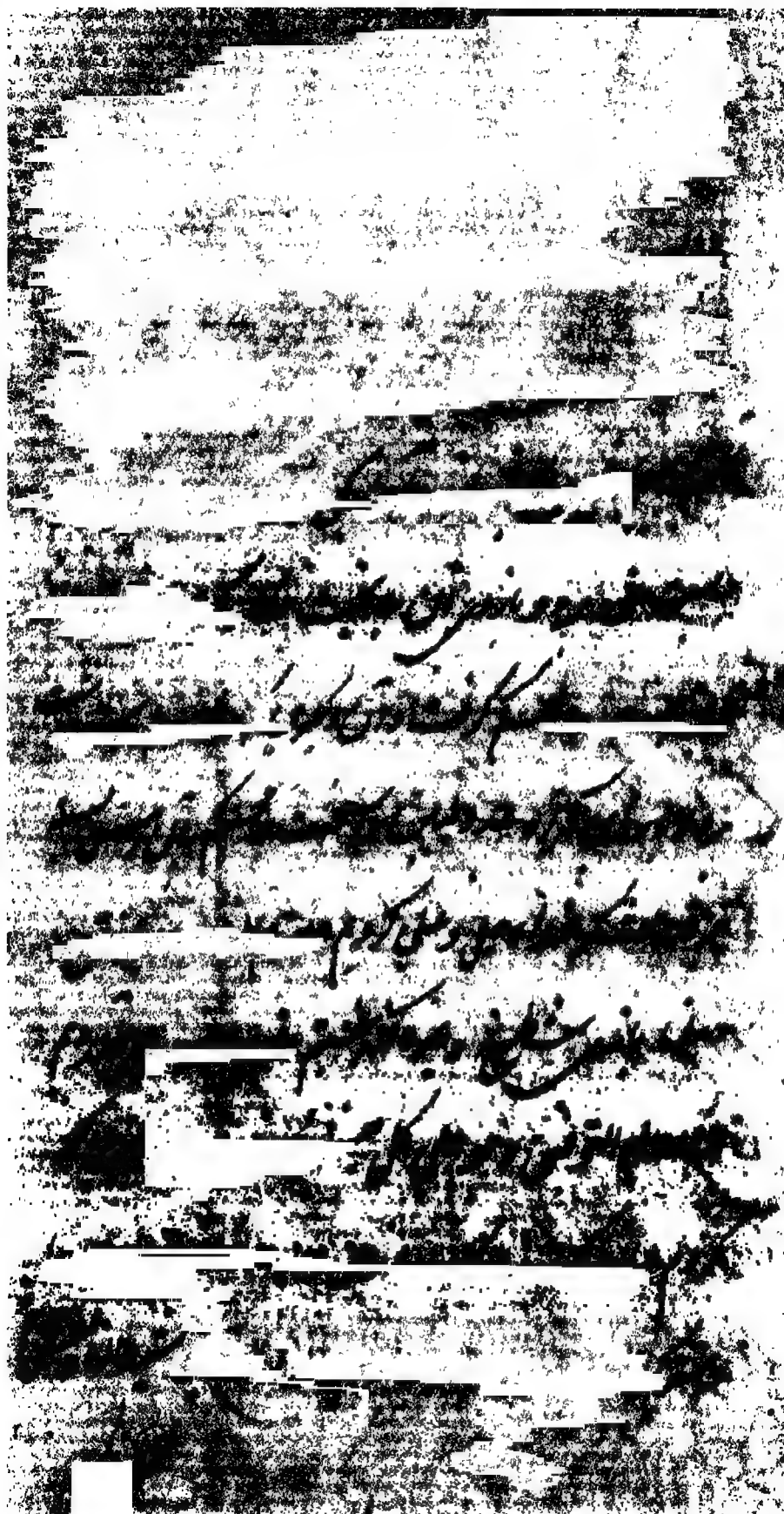
۱۴۰
که چون در این عالم در میان خلق
در نظر لا محاله باشد
این است که دست از این فقر و حجاب
خویش بر دستگیر فقر و غنا
خاوند این است اگر ایمان و محبت و خفا
خواهی از زوالتش مکانی فروم نشی و نابعد
بدیش بخشش طبعیت و خیم العاقبت
در استغفار جوان و مسکوت اینجا را
شود از السلام مارگاه عالم
رضی الله تعالی عنده که و سید عبد
سرمدی و وجهانی است که در شاه آن

[illegible]

[illegible]

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

Handwritten text in a small box at the top left.

Handwritten text in the upper section of the page, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text in the lower section of the page, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, including a signature and possibly a date or reference.

در روز شنبه در آن مجلس نفس در دیده قدم و بر سر مبارک ایشان
 آمد که فرمودند که ای طالب علمان حجت الکنز می باشند
 بر سر بیت نمیدهند تا آنکه نشان مالیت و تندیست
 نه تندی محض بلکه هر دو حضرت قطب القطاب شیخ المشایخ و
 الامام و میر القاب میران سید بیگم قدس سره ام به بسیار
 جنگلی گشته ایم اینقدر رفیق سوال کرد که حضرت ایشان
 چگونه جنگی کرده بودند که ما علم غری میخوانده بودیم که
 نائب عارف کامل علم باطنیه حضرت نبی الهیه بر کی حاضر
 در هر دو حضرت جناب فخرت و قطب القطاب حضرت میر القاب
 میران سید بیگم قدس سره گاه گاهی بملانی سده ملکندی
 در این مجلس همیشه در فضایل است و بدقت است یا گاهی یکسری فخر

مستوفی مدین قنبر صاحب کمال در افتاد و افتاد و افتاد
کمالی اسرار دل صاحب کمال طریقه شریک و یار و یار
کسوف او بعین کیم و یکم درین طریقه افتاد و پیرنمای و
قناعت و نوکام زر طریقه نقشبنده و دیگر طرق بسیار
اگر این خیال نمیکند فال عاویز فال بیرون ابدیت منزل
مستوفی مورد تامل کتب خفته به کمال و کمال شخص
بصورت صوفیه پیش ما در آمده و بسیار و ماند بر سر دم که تو کتب
او گفت که من خادم حضرت قطب المطالب شیخ المشایخ
عارف کامل ذو الوصال فرید الدین گنج شکره سی سیدیم
و گفت که از روزگار و زمان است و در میان کمال و کمال است

نشان

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا لنهتدي لاه

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا لنهتدي لاه

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا لنهتدي لاه

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا لنهتدي لاه

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا لنهتدي لاه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروسا لمن يشاء
وآياتا لمن يعقل
والله اعلم
بما يشاء
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الذي بعثه الله
في هذه الأمة
مباركا
ومطهرا
والله اعلم
بما يشاء

برایانت که گزشت که گزشت

بجایانت که گزشت که گزشت

حرفت نشان جبهه که گزشت که گزشت

بجایانت که گزشت که گزشت

در فام سخن زدم فرمودن که گزشت که گزشت

میر شهاب علم غیبه که گزشت که گزشت

کتاب مفضل و مظلوم که گزشت که گزشت

خبر بود بر پیشانی که گزشت که گزشت

سخن و سخن که گزشت که گزشت

نارنگی که گزشت که گزشت

سخت و از شیشه بر قبول نمودم بر آنکه بحسب محصلی که مشاهده
بر ما داشت بر آن و بگوید آن که این سوار شده نشسته و اول
دست گستاخی حرم آینه است تو کل ترغوت آن ذو القوة المتین
بر چه بماند آن قافله روانه شدیم بر ماه نه از خانه بیرون روانی
بر راه گرفتیم قدم بر این جهان حالت رویداد بر ما که کسی قدم
را برداشته بشنوی منته جانم و دو سه سیمه بر سر نایب
از خانه رفته می نشینیم دور از شریک تا مردم قافله در پس
ما با سلامتی میباشند همین حالت طی دور دراز نه از شریک
جانبه بر قصبه گنیم یکصد و دوازده سال کمتر کم زیاد می شود
محصول فیض انوار لا مع النور رسیدیم در کسب سان محصول معاشه
و محفرت نه سکره سعادتمند و بهره یاب شدند و فستاده
این احقر معاشه فرمودند به ما اثر فاضل جالنده در
نقطه بر تو بسیار بود بفضل المیزان محصل شد این هم
محصل خواهد شد در آخرت این احقر را طلبیده
محصول نیست شرف سافه نیست منته این خود
نیکو زیاده المیزان علی ذلک و ما یک شیار

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
المرسل والهادي

الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على قدرته وقوته
وآثاره على كبره وعظمته
وآثاره على كبره وعظمته

الحمد لله الذي جعل في خلقه
دلائل على عظمته وجلاله
وآياته على قدرته وقوته
وآثاره على كبره وعظمته
وآثاره على كبره وعظمته

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله

و الصلوة على سيدنا محمد

و آله الطيبين الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

الطاهرين

1991-1992

محمد علی قزوینی

[Faint handwritten signature]

الحمد لله رب العالمين

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس ششم در مقام عرض مالیه و غیره

کتابت و تالیف در این کتابخانه

میرزا کاظمی نے اپنے ہر شاگرد کو ایک کتاب عہدہ عہدہ

مجلس ششم در اول فروردین ماه ۱۳۰۲

مجلس شورای ملی

کتابخانه عمومی مسجد اعظم کربلا

پس روز فردا صبح تا...

بر امامت آنحضرت رضی الله عنهما در آن شهر بمقام آن
جای قلمبه انداختند پس که در محرم است اینجایان بجای واحد است
خانم محرم چهار دیوار پشت به دیوار محرم سعد زن و فرزند آن مرد بکشت
رضی الله تعالی عنه بود و آنحضرت رضی الله عنهما بکشت بجای
جایی نزدیک که متصل قلع مذکور بطرف مغرب تا حال آباد و قیام

معه جماعت طالب علمان و شاعران تا مدت شدن تمام عبادت
آنجایی سکونت شب و روز در آن طبع پذیرفته بود و آنروز آنحضرت
رضی الله تعالی عنه بعد از پیشین بکشت دیدن عبادت آنجایی
جایی در آنجا بود آنجایی در آنجا بود آنجا بود آنجا بود

در آنجا بود آنجا بود آنجا بود آنجا بود آنجا بود آنجا بود

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

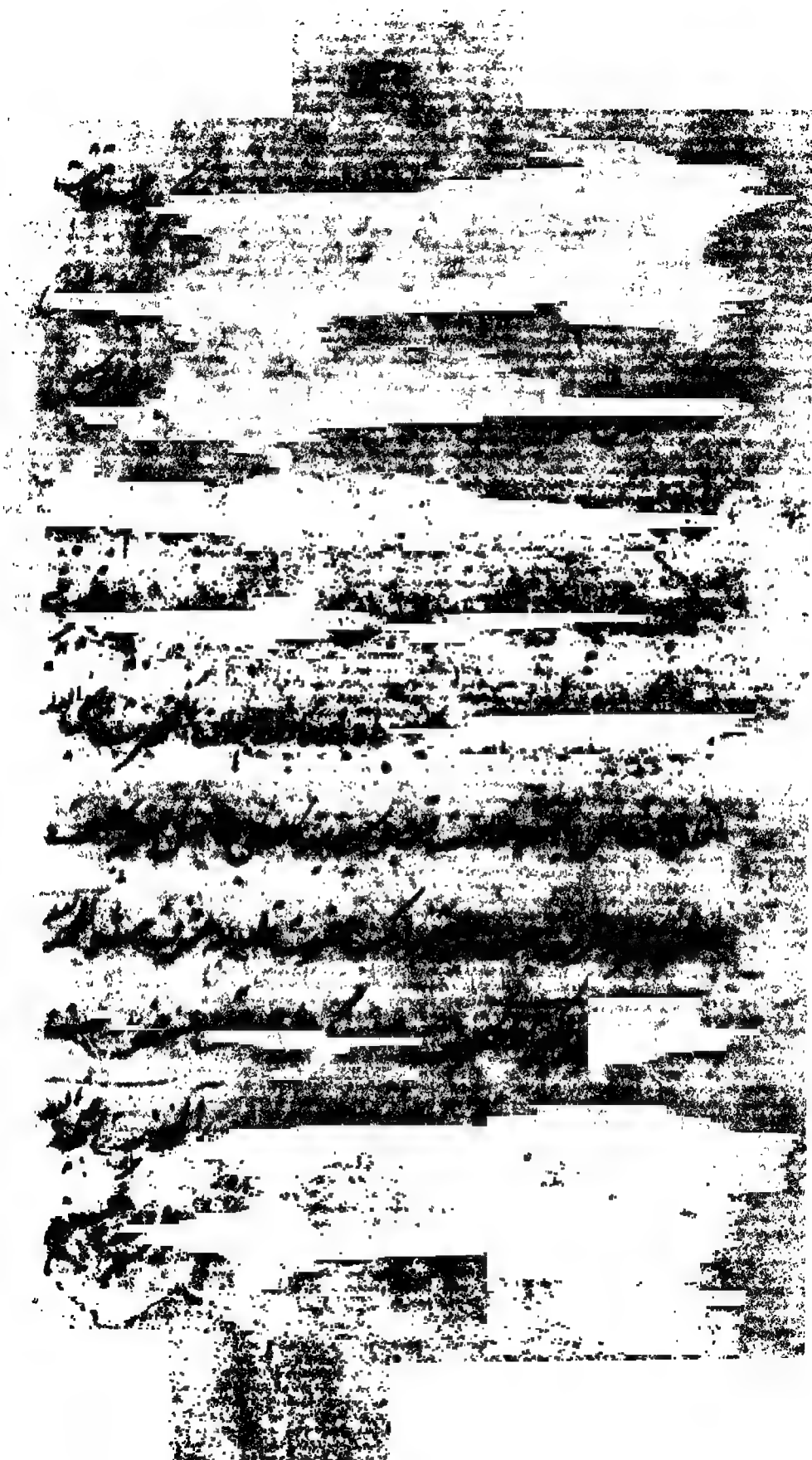
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله

[illegible]

کتابخانه عمومی مسجد اعظم قم

کتابخانه عمومی مسجد اعظم قم
تألیف: شیخ محمد باقر خراسانی
موضوع: فقه
صفحه: ۱۰۰
تاریخ: ۱۳۰۰
محل: قم

کتابخانه عمومی مسجد اعظم قم

[illegible]

14

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

3. The third part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

[illegible]

[illegible]

علی بن ابی طالب و امام حسن و امام حسین علیهما السلام

حالتی که نیست به خاطر عدم برآوردن است پروا و حسن

اللهم صل على عبدك ابن أخوتك رضي الله عما عنته وامن بغيره

نام اندرون حرمه روضه خمد عین الحسن بام نور و برافرا

و قد آن و غلام و بنده را بخشید

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

اصحاح اول و بیستم و هجدهم در بیان حقایق و اسرار الهیه

محتاج دار و عباد و بدین عالم خود تمام لباس و کلاه و کفش

وله العبد المذنب لعل سواد يورثه يوم غدا من كذا كذا

Beckham

[illegible]

مستطاب من و منتهی در این عالم
 یافتم و منتهی در این عالم
 هر دو دین از طرفت را تمام زلفی که در این عالم

نیکو کاران و منتهی در این عالم
 و منتهی در این عالم

و منتهی در این عالم

و منتهی در این عالم

و منتهی در این عالم

سید محمد علی حسینی

الحمد لله الذي جعل في القرآن الكريم آياتاً كثيرة تدل على أن الله تعالى هو الذي خلق كل شيء وخلق الإنسان من نوره المستطير في ليلة القدر.

پروپوزیشن: اگر α و β دو عدد حقیقی باشند و $\alpha < \beta$ باشد، آنگاه $\alpha < \beta$ است.

خود را بدین مقرر گزینند و دست مقرر را بر روی خود بگذارند و بگویند

بعضی از این غزلها که شنیده ام، در بعضی از نسخه های مختلف و در بعضی از نسخه های مختلف

[illegible]

از طرف عالی رتبه سرور آتش که یکی از بزرگان و دولتمداران کهن می باشد

من قلم زور آورده ام و شوق من به کمال رسیده است

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل فی بیان کیفیت کشف و تحقیق

مفتی محمد رفیع الدین صاحب دارالافتاء دارالعلوم دیوبند

مجلس شورای اسلامی

Robert M. La Follette

در بیان این که در این کتاب اشارت شده است که در این کتاب

و در این کتاب که در این کتابخانه است

و در صورتی که خلیف و شورش به شکلی که در این کتاب مذکور است

مفتی محمد رفیع الدین صاحب دہلی، مفتی رفیع الدین صاحب دہلی، مفتی رفیع الدین صاحب دہلی

و این کتاب به کتب معتبره و در علم و ادب است

مجلس العلماء و مفتیان ہندوستان کے دور رس اجلاس اور مباحثات

100

1944

Exposition

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا في ضلال عنه

والذي كنا في غمض

عن الحق والهدى

والذي كنا في ضلال

عن الحق والهدى

والذي كنا في غمض

عن الحق والهدى

والذي كنا في ضلال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

الذين هم خلائفنا بعدنا في كل شأن

وهم الذين هم أئمتنا في كل شأن

وهم الذين هم رؤسنا في كل شأن

وهم الذين هم إمامنا في كل شأن

وهم الذين هم حكامنا في كل شأن

وهم الذين هم مدبرينا في كل شأن

وهم الذين هم وزراءنا في كل شأن

وهم الذين هم جنودنا في كل شأن

وهم الذين هم سفراءنا في كل شأن

وهم الذين هم أمناءنا في كل شأن

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين الذي جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

و جعلنا من خلقه و جعلنا من خلقه

استغفرن در معنی کمال شرف و تعظیم
سهر فرزند زانجا بی جنبش کندی نیاز فناخت گشت
مردی اختیار فناخت بود و چون را طرز معرفت کسوم
بود الله اعلم بکشف نفس الهی که در حق طریق تقصیر بود
اکثر باطل سمع الکار میکرد و سخنان باطنیه میگفت
و از سمع و اهل آن لغت بسیار میرفت و بعد از مدتی همان
مردی بجایش روی آورد که شریف و سمع و طبع در حد صفا
با اهل آن مهارت داشت و اکثر در جایش صوفی و سمع حاضر
و در حالت شرفی بود و در نفس صفا و طبع و در حد صفا
بود و در نظر هرگز از او در مقام شرف

کمالی

مجلس شورای اسلامی ایران

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

مجلس اول در مقام معرفت و کمالی غذایان تشریف شد

سید الشهدا علیه السلام و آله و سلم

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

عن ابن عمر عن النبي صلى الله عليه وسلم قال من قرأ سورة النجم في كل ليلة لم يضره شيء من الفقر والمرض ولا يموت حتى يمشي على رؤس الأصنام أو ينزل الجحيم

[illegible]

حاکم است بر عفو و کرم و عزت حق تعالی و عفو
 هم سبب آنست که در سخن دیگر چنانچه در سوره
 و کس صوفیان آمده بجانب معکوس معنی شریک است
 شایسته است که آورده در میان مردم مجلس شنای
 بعد خطبه و سخن گویند که یا حضرت فخرالدین ایاز
 پس که از آن بزرگوار که در میان مردم است
 نوازش آن سنان که در این باب و غرض از آنست که
 بر لقمه باشد که حضرت فخرالدین ایاز در میان
 معرفت اکثر قریب بکمال و وجود روحان مجلس شنای
 و از سخن فداست که گویند بعد که بعد خطبه
 ظهور و پراختن در آن مجلس در آن مجلس

[illegible]

درین صفت اولی کل شیء غیر استحقاق و عوام و دکان
 حق است و صفت مخصوص و خاص حق است - سماعت عشق
 عشاق حق است سماعت محبوبستان حق است - سماعت آمد و کان ابرار
 سماعت آمده بجز الوار - سماعت آمده معرفت کردار - سماعت آمده عشق
 سماعت لذت کاشق - سماعت آمده شود در عشق - سماعت آمده نوبت
 سماعت - سماعت آمده نوبت بدین - سماعت آمده مثل عشق حق
 سماعت آمده مستحق حق - سماعت آمده داری گران - سماعت آمده
 مقصد انفال - سماعت شرف متعجب حق - سماعت آمده شود صفا
 عشق - سماعت آمده شوق الهی - سماعت آمده افلاک الهی - سماعت
 برین روزی - سماعت و صفای حق - سماعت آمده در کس
 سزاوار است که واقف در کس باشد از حق - سماعت

